

Да нам не би увели нове санкције ако бисмо рекли да са Тачијем нема никаквог разговора док се не утврди да ли је он заиста клао Србе и трговао њиховим органима?!

Хашим Тачи је мера српске државе. То што ни две недеље после подношења извештаја Дика Мартија ниједна од моћних западних земаља није осудила језиве Тачијеве злочине понајвише заправо говори о Србији. Та чињеница јесте најбољи показатељ колико је ова наша несрећна земља неутрицајна и непоштована у свету и колико је београдска дипломатија само скуп неспособних лелемуда и њихових шупљих, звечећих парола.

Можете ли, молим вас, да замислите ситуацију у којој специјални извештај Савета Европе оптужи неког утицајног политичара из региона за зверске злочине над Хрватима, Бошњацима или Албанцима, а да се иза тога баш ништа не деси? Не можете? То је немогуће? Па о томе и говорим. О Србији која ни десет година после Петог октобра није успела да поправи свој имиџ у свету. О српској политици која за деценију „демократске власти“ није успела да придобије ниједног моћног савезника на Западу. О Србији изнутра разједеној јаловом политиком корумпираних скотова који мисле само на себе.

Колико је наша држава данас тешко болесна речито говори и пример породице Настић из Калифорније којој су деца одузета само зато што су у очевом лаптопу пронађене фотографије сина и ћерке у кади! Никога у овој држави, никога у врху дипломатије није узбудила вест да су српски држављани Вук и Верица Настић ухапшени и замало оптужени за сексуално злостављање без икаквог ваљаног разлога, само зато што су се понашали као и сви други родитељи са ових простора, само зато што су у породичном албуму имали слике своје голишаве дечице. Нико не реагује ни на вест да су Настасија (5) и Дамјан (8) на силу раздвојени и додељени арапским хранитељским породицама?! Сви ћуте, окрећу главу и чекају да прође!!!

Зашто? Шта нас то спречава да се понашамо као одговорна држава, ко нам брани да заштитимо своје легитимне националне интересе, због чега наше држављане остављамо на милост и немилост најстрашнијем прогону?! Да нам, можда, не би увели нове санкције ако бисмо, на пример, јасно и гласно рекли да са Тачијем нема никаквог разговора све док се не утврди да ли је он заиста клао Србе и трговао њиховим органима?! Да нас, можда, не би поново бомбардовали ако би, рецимо, председник Тадић затражио од Америке да одмах прекине хајку над породицом Настић?

Ма, не ништа од тога. Све ово што нам се дешава јесте само логична последица усвајања другосрбијанске идеологије као званичне, државне политике. Та идеологија, наиме, подразумева да су Срби криви за све, да су Срби агресори и злочинци и да као такви немају права ни на шта осим на голи живот и јалово преживљавање. Та, сада већ званична, другосрбијанска политика подразумева да Тачију, зарад стабилности у региону и европске перспективе, ваља опростити тих неколико стотина препродатих српских бубрега. Они, другосрбијанци јелте, зарад очувања својих политикантских гузица пристали би и да се сви Срби у Америци колективно прогласе за педофиле!

Нису нама, дакле, други криви. Ми смо сами себи највећи душмани.

(Прес)